

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

ЛИСТ

від 03.06.2016 р. N 12298/6/99-99-15-02-02-15

Державна фіскальна служба України розглянула щодо здійснення господарської діяльності на митній території України юридичною особою - нерезидентом, можливості подання податкової звітності за попередні звітні податкові періоди, відповідальності за несвоєчасну сплату податкових зобов'язань та, керуючись [ст. 52 Податкового кодексу України](#) (далі - Кодекс), повідомляє таке.

Згідно з [пп. "а" пп. 14.1.122 п. 14.1 ст. 14 Кодексу](#) нерезиденти - це, зокрема, іноземні компанії, організації, утворені відповідно до законодавства інших держав, їх зареєстровані (акредитовані або легалізовані) відповідно до законодавства України філії, представництва та інші відокремлені підрозділи з місцезнаходженням на території України.

Постійне представництво - постійне місце діяльності, через яке повністю або частково проводиться господарська діяльність нерезидента в Україні, зокрема: місце управління; філія; офіс; фабрика; майстерня; установка або споруда для розвідки природних ресурсів; шахта, нафтова/газова свердловина, кар'єр чи будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів; склад або приміщення, що використовується для доставки товарів, сервер ([пп. 14.1.193 п. 14.1 ст. 14 Кодексу](#)).

Господарська діяльність - діяльність особи, що пов'язана з виробництвом (виготовленням) та/або реалізацією товарів, виконанням робіт, наданням послуг, спрямована на отримання доходу і проводиться такою особою самостійно та/або через свої відокремлені підрозділи, а також через будь-яку іншу особу, що діє на користь першої особи, зокрема, за договорами комісії, доручення та агентськими договорами ([пп. 14.1.36 п. 14.1 ст. 14 Кодексу](#)).

Відповідно до [п. 63.3 ст. 63 розділу II Кодексу](#) об'єктами оподаткування і об'єктами, пов'язаними з оподаткуванням, є майно та дії, у зв'язку з якими у платника податків виникають обов'язки щодо сплати податків та зборів. Такі об'єкти за кожним видом податку та збору визначаються згідно з відповідним розділом [Кодексу](#).

Платник податків зобов'язаний стати на облік у відповідних контролюючих органах за основним та неосновним місцем обліку, повідомляти про всі об'єкти оподаткування і об'єкти, пов'язані з оподаткуванням, контролюючі органи за місцезнаходженням таких об'єктів у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує, державну податкову і митну політику.

Тобто юридична особа - нерезидент, яка отримує дохід від здійснення господарської діяльності (продаж товарів (надання послуг, виконання робіт)) на митній території України, повинна зареєструвати у контролюючому органі постійне представництво.

При цьому згідно з [пунктом 133.3 статті 133 розділу III Кодексу](#) постійне представництво до початку своєї господарської діяльності стає на облік у контролюючому органі за своїм місцезнаходженням у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику. Постійне представництво, яке розпочало свою господарську діяльність до

реєстрації у контролюючому органі, вважається таким, що ухиляється від оподаткування, а одержані ним прибутки вважаються прихованими від оподаткування.

Відповідно до [п. 102.1 ст. 102 Кодексу](#) контролюючий орган, крім випадків, визначених [пунктом 102.2 цієї статті](#), має право самостійно визначити суму грошових зобов'язань платника податків у випадках, визначених цим [Кодексом](#), не пізніше закінчення 1095 дня (2555 дня у разі проведення перевірки контрольованої операції відповідно до [ст. 39 Кодексу](#)), що настає за останнім днем граничного строку подання податкової декларації.

Якщо податкову декларацію за період, протягом якого виникло податкове зобов'язання, не було подано, то грошове зобов'язання може бути нараховане або провадження у справі про стягнення такого податку може бути розпочате без дотримання строку давності ([пп. 102.2.1 п. 102.2 ст. Кодексу](#)).

Застосування штрафних (фінансових) санкцій (штрафів) у разі визначення контролюючим органом суми податкового зобов'язання встановлено [ст. 123 Кодексу](#).

У разі якщо контролюючий орган самостійно визначає суму податкового зобов'язання, зменшення суми бюджетного відшкодування та/або від'ємного значення суми податку на додану вартість платника податків на підставах, визначених [пп. 54.3.1, 54.3.2, 54.3.4, 54.3.5, 54.3.6 п. 54.3 ст. 54 Кодексу](#), -

тягне за собою накладення на платника податків штрафу в розмірі 25 відсотків суми визначеного податкового зобов'язання, завищеної суми бюджетного відшкодування.

При повторному протягом 1095 днів визначенні контролюючим органом суми податкового зобов'язання з цього податку, зменшення суми бюджетного відшкодування -

тягне за собою накладення на платника податків штрафу у розмірі 50 відсотків суми нарахованого податкового зобов'язання, завищеної суми бюджетного відшкодування.

Використання платником податків (посадовими особами платника податків) сум, що не сплачені до бюджету внаслідок отримання (застосування) податкової пільги, не за призначенням та/або всупереч умовам чи цілям її надання згідно із законом з питань відповідного податку, збору, платежу додатково до штрафів, передбачених [п. 123.1 цієї статті](#), -

тягне за собою стягнення до бюджету суми податків, зборів, платежів, що підлягали нарахуванню без застосування податкової пільги. Сплата штрафу не звільняє таких осіб від відповідальності за умисне ухилення від оподаткування.

У разі встановлення контролюючим органом за результатами податкового контролю ведення нерезидентом господарської діяльності через постійне представництво на території України без взяття на податковий облік, складається акт (форма акта, затверджена [наказом Міністерства доходів і зборів України від 22.11.2013 N 696](#)), який надсилається через компетентний орган України до компетентного органу іноземної держави для організації заходів стягнення (абзац третій [п. 64.5 Кодексу](#)).

Відповідно до [підпунктів 16.1.3, 16.1.4 п. 16.1 ст. 16 Кодексу](#) платник податків зобов'язаний:

подавати до контролюючих органів у порядку, встановленому податковим та митним законодавством, декларації, звітність та інші документи, пов'язані з обчисленням і сплатою податків та зборів;

сплачувати податки та збори у строки та у розмірах, встановлених [Кодексом](#) та законами з питань митної справи.

Постійне представництво як платник податку на прибуток має подавати до контролюючого органу, в якому таке представництво перебуває на обліку:

або [Податкову декларацію з податку на прибуток підприємств](#), затверджену [наказом Міністерства фінансів України від 20.10.2015 N 897](#), якщо розрахунок податкових зобов'язань з податку на прибуток здійснюється відповідно до розділу II Порядку розрахунку податкових зобов'язань з податку на прибуток нерезидентів, які провадять діяльність на території України через постійне представництво (далі - Порядок), затвердженому [наказом Міністерства фінансів України від 25.06.2013 N 610](#);

або [Розрахунок оподатковуваного прибутку та податку на прибуток нерезидента, який провадить діяльність на території України через постійне представництво, на підставі складення відокремленого балансу фінансово-господарської діяльності](#), якщо розрахунок податкових зобов'язань з податку на прибуток здійснюється відповідно до [розділу III Порядку](#);

або [Розрахунок оподатковуваного прибутку та податку на прибуток постійного представництва нерезидента, що здійснюється контролюючим органом](#), якщо розрахунок податкових зобов'язань з податку на прибуток здійснюється відповідно до [п. IV Порядку](#).

Отже, постійне представництво як платник податку на прибуток має подавати до контролюючого органу, в якому таке представництво перебуває на обліку:

або [Декларацію N 897](#), якщо розрахунок податкових зобов'язань з податку на прибуток здійснюється відповідно до [п. II Порядку](#);

або [Розрахунок 1](#), якщо розрахунок податкових зобов'язань з податку на прибуток здійснюється відповідно до [п. III Порядку](#);

або [Розрахунок 2](#), якщо розрахунок податкових зобов'язань з податку на прибуток здійснюється відповідно до [п. IV Порядку](#).

Крім того, постійне представництво разом з податковою звітністю з податку на прибуток подає відповідну фінансову звітність, передбачену [п. 46.2 ст. 46 Кодексу](#).

Відповідальність за неподання або несвоєчасне подання податкової звітності або невиконання вимог щодо внесення змін до податкової звітності передбачена [ст. 120 Кодексу](#).

[Статтею 126 Кодексу](#) визначена відповідальність за порушення правил сплати (перерахування) податків.

Зокрема, згідно з [п. 120.1 ст. 120 Кодексу](#) неподання або несвоєчасне подання платником податків або іншими особами, зобов'язаними нараховувати та сплачувати податки, збори податкових декларацій (розрахунків), -

тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі 170 гривень за кожне таке неподання або несвоєчасне подання.

Ті самі дії, вчинені платником податків, до якого протягом року було застосовано штраф за таке порушення, -

тягнуть за собою накладення штрафу у розмірі 1020 гривень за кожне таке неподання або несвоєчасне подання.

Відповідно до [п. 126.1 ст. 126 Кодексу](#) у разі, якщо платник податків не сплачує узгоджену суму грошового зобов'язання протягом строків, визначених цим [Кодексом](#), такий платник податків притягується до відповідальності у вигляді штрафу у таких розмірах:

при затримці до 30 календарних днів включно, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, - у розмірі 10 відсотків погашеної суми податкового боргу;

при затримці більше 30 календарних днів, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, - у розмірі 20 відсотків погашеної суми податкового боргу.

Порядок самостійного виправлення помилок у податковій звітності встановлений [ст. 50 Кодексу](#).
